

DECIZIA nr. 802 din 3 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), în interpretarea dată prin [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a prevederilor [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#) privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a [Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă](#), cu referire la sintagma "precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv", precum și a prevederilor [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#)

EMITENT

• **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în [MONITORUL OFICIAL nr. 164 din 28 februarie 2020](#)

Data intrării în vigoare 28-02-2020

Valer Dorneanu	- președinte
Cristian Deliorga	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Elena-Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Irina Loredana Gulie	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), precum și a prevederilor [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#) privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a [Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 473 /173/2015 al Curții de Apel Galați - Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.944 D/2018.
2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.
3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.087D/2018, nr. 2.154D/2018 - nr. 2.182D/2018, nr. 2.208D/2018 - nr. 2.221D/2018, nr. 2.231D/2018 - nr. 2.240D/2018, nr. 2.263D/2018 - nr. 2.265D/2018, nr. 2.331D /2018 și nr. 2.334D/2018 - nr. 2.343D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), precum și a prevederilor [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#) privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a [Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [dosarele Curții Constituționale nr. 1.944D /2018, nr. 2.087D/2018, nr. 2.154D/2018 - nr. 2.180D/2018 - nr. 2.182D/2018, nr. 2.208D/2018, nr. 2.210D/2018 - nr. 2.213D/2018, nr. 2.215D/2018 - nr. 2.221D/2018, nr. 2.231D/2018 - nr. 2.240D/2018, nr. 2.263D/2018 - nr. 2.265 D/2018, nr. 2.334D/2018 - 2.339D/2018, nr. 2.342D/2018 și nr. 2.343D/2018], [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), precum și a prevederilor [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#) privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a [Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și [art. 457 din Codul de procedură civilă](#) [Dosarul nr. 2.214D /2018], [art. 27](#), [art. 135 alin. \(2\)](#) și [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#), precum și a [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [Dosarul nr. 2.181D/2018 și nr. 2.340D/2018], [art. 27](#) și [art. 483 alin. \(2\) din Codul de procedură civilă](#) și [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [Dosarul nr. 2.209D/2018], [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [Dosarul nr. 2.331D/2018], precum și [art. 27](#) și [art. 457 alin. \(1\) din Codul de procedură civilă](#), precum și [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [Dosarul nr. 2.341D/2018].
4. Excepțiile au fost ridicate de Curtea de Apel Galați - Secția I civilă, din oficiu, în dosarele nr. 473/173/2015, nr. 1.864/316/2016, nr. 2.287/173/2016, nr. 16.712/233/2016*, nr. 4.266/231/2014*, nr. 19.546/233/2015, nr. 61/316

/2017, nr. 108.951/299/2015*, nr. 6.516/233/2015*, nr. 15.380/233/2016, nr. 9.398/233/2014*, nr. 2.747/196/2016*, nr. 444/316/2014*, nr. 8.284/231/2015, nr. 14.038/231/2014*, nr. 6.156/233/2017, nr. 8.387/196/2016, nr. 21.035/233/2015, nr. 14.032/196/2015, nr. 17.756/233/2016, nr. 5.027/196/2016***, nr. 3.741/233/2017, nr. 8.853/231/2016*, nr. 5.419/196/2015*, nr. 12.901/196/2016*, nr. 1.781/233/2016, nr. 10.745/231/2015*, nr. 19.033/233/2016*, nr. 6.584/233/2016, nr. 20.997/233/2014*, nr. 22.337/233/2016, nr. 966/196/2017, nr. 5.859/231/2015, nr. 1.693/233/2017, nr. 6.562/231/2016, nr. 2.328/196/2015, nr. 15.780/233/2013, nr. 2.092/324/2016, nr. 2.418/233/2016, nr. 14.517/233/2016, nr. 3.656/196/2017*, nr. 5.345/233/2016*, nr. 600/838/2014**, nr. 1.309/113/2016*, nr. 11.605/233/2017, nr. 15.570/231/2014*, nr. 13.907/233/2016, nr. 6.151/196/2016*, nr. 14.050/233/2016, nr. 15.377/233/2016, nr. 13.741/233/2017, nr. 4.722/231/2015, nr. 24.596/233/2014**, nr. 151/233/2016, nr. 10.225/233/2016, nr. 20.010/196/2016, nr. 1.766/233/2016, nr. 1.930/324/2015, nr. 14.018/233/2015, nr. 13.921/231/2015*, nr. 17.646/233/2016, nr. 9.436/233/2015, nr. 23.062/233/2015*, nr. 4.907/324/2015*, nr. 17.989/233/2015, nr. 12.063/233/2017, nr. 20.255/196/2016 și nr. 9.904/233/2016, de Societatea Banca Transilvania - S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 19.546/233/2015 al Curții de Apel Galați - Secția I civilă, de Societatea Credit Europe Bank Romania - S.A. din București în Dosarul nr. 9.398/233/2014* al Curții de Apel Galați - Secția I civilă, de Societatea Raiffeisen Bank - S.A. din București în dosarele nr. 8.284/231/2015, nr. 8.387/196/2016, nr. 5.419/196/2015*, nr. 966/196/2017 și nr. 17.989/233/2015 ale Curții de Apel Galați - Secția I civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam, Olanda, în dosarele nr. 12.063/233/2017 și nr. 11.605/233/2017 ale Curții de Apel Galați - Secția I civilă și de Societatea Piraeus Bank - S.A. din București în Dosarul nr. 5.859/231/2015 al Curții de Apel Galați - Secția I civilă, de Georgeta Ene și Nicolae Ene în Dosarul nr. 33.219/301/2016 al Curții de Apel Constanța - Secția I civilă, de Societatea Banca Comercială Română - S.A. din București în Dosarul nr. 2.747/196/2016* al Curții de Apel Galați - Secția I civilă, de Societatea Raiffeisen Bank - S.A. din București în dosarele nr. 8.284/231/2015, nr. 8.387/196/2016, nr. 5.419/196/2015*, nr. 966/196/2017 și nr. 17.989/233/2015 ale Curții de Apel Galați - Secția I civilă, precum și de Societatea Piraeus Bank - S.A. din București în Dosarul nr. 5.859/231/2015 al Curții de Apel Galați - Secția I civilă.

5. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în Dosarul nr. 1.944D/2018, partea Regia Națională a Pădurilor - Romsilva - Direcția Silvică Vrancea din Focșani a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, în Dosarul nr. 2.170D/2018, partea Ioana Drâmbu a depus o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă, în Dosarul nr. 2.218D/2018, partea Societatea Ecoral Plast din Galați a depus note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, în Dosarul nr. 2.219D/2018, partea Panaite Dănilă a depus note scrise în susținerea excepției de neconstituționalitate, iar în Dosarul nr. 2.331D/2018, autorii excepției au depus o cerere de renunțare la judecată.

7. Având în vedere excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele anterior menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 2.087D/2018, nr. 2.154D/2018 - nr. 2.182D/2018, nr. 2.208D/2018 - nr. 2.221D/2018, nr. 2.231D/2018 - nr. 2.240D/2018, nr. 2.263D/2018 - nr. 2.265D/2018, nr. 2.331D/2018 și nr. 2.334D/2018 - nr. 2.343D/2018 la Dosarul nr. 1.944D/2018. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării. Curtea, în temeiul dispozițiilor [art. 53 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.087D/2018, nr. 2.154D/2018 - nr. 2.182D/2018, nr. 2.208D/2018 - nr. 2.221D/2018, nr. 2.231D/2018 - nr. 2.240D/2018, nr. 2.263D/2018 - nr. 2.265D/2018, nr. 2.331D/2018 și nr. 2.334D/2018 - nr. 2.343D/2018 la Dosarul nr. 1.944D/2018, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#) privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a [Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, având în vedere [Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017](#), și, respectiv, respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, ca devenită inadmisibilă, raportat la [Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018](#).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin deciziile civile nr. 416/R și nr. 423/R din 17 octombrie 2018, nr. 510/R, nr. 550/R, nr. 547/R, nr. 513/R, nr. 520/R, nr. 541/R, nr. 535/R, nr. 526/R, nr. 532/R, nr. 544/R, nr. 517/R, nr. 523/R, nr. 538/R, nr. 529/R, nr. 525/R, nr. 516/R, nr. 509/R, nr. 522/R, nr. 543/R, nr. 519/R, nr. 534/R, nr. 537/R, nr. 549/R, nr. 512/R, nr. 531/R, nr. 539/R și nr. 518/R din 7 noiembrie 2018, nr. 491/R, nr. 470/R, nr. 490/R și nr. 483/R din 24 octombrie 2018, nr. 563/R, nr. 558/R, nr. 576/R, nr. 575/R, nr. 579/R, nr. 566/R, nr. 553/R, nr. 568/R, nr. 567/R, nr. 577/R, nr. 574/R, nr. 565/R, nr. 561/R, nr. 556/R și nr. 559/R din 14 noiembrie 2018, nr. 593/R, nr. 586/R, nr. 594/R, nr. 587/R, nr. 584/R, nr. 585/R, nr.

588/R, nr. 592/R, nr. 583/R și nr. 589/R din 19 noiembrie 2018, nr. 624/R, nr. 616/R, nr. 633/R, nr. 609/R, nr. 626/R, nr. 620/R, nr. 610/R, nr. 642/R, nr. 614/R și nr. 604/R din 21 noiembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 473/173/2015, nr. 1.864/316/2016, nr. 2.287/173/2016, nr. 16.712/233/2016*, nr. 4.266/231/2014*, nr. 19.546/233/2015, nr. 61/316/2017, nr. 108.951/299/2015*, nr. 6.516/233/2015*, nr. 15.380/233/2016, nr. 9.398/233/2014*, nr. 2.747/196/2016*, nr. 444/316/2014*, nr. 8.284/231/2015, nr. 14.038/231/2014*, nr. 6.156/233/2017, nr. 8.387/196/2016, nr. 21.035/233/2015, nr. 14.032/196/2015, nr. 17.756/233/2016, nr. 5.027/196/2016***, nr. 3.741/233/2017, nr. 8.853/231/2016*, nr. 5.419/196/2015*, nr. 12.901/196/2016*, nr. 1.781/233/2016, nr. 10.745/231/2015*, nr. 19.033/233/2016*, nr. 6.584/233/2016, nr. 20.997/233/2014*, nr. 22.337/233/2016, nr. 966/196/2017, nr. 5.859/231/2015, nr. 1.693/233/2017, nr. 6.562/231/2016, nr. 2.328/196/2015, nr. 15.780/233/2013, nr. 2.092/324/2016, nr. 2.418/233/2016, nr. 14.517/233/2016, nr. 3.656/196/2017*, nr. 5.345/233/2016*, nr. 600/838/2014***, nr. 1.309/113/2016*, nr. 11.605/233/2017, nr. 15.570/231/2014*, nr. 13.907/233/2016, nr. 6.151/196/2016*, nr. 14.050/233/2016, nr. 15.377/233/2016, nr. 13.741/233/2017, nr. 4.722/231/2015, nr. 24.596/233/2014**, nr. 151/233/2016, nr. 10.225/233/2016, nr. 20.010/196/2016, nr. 1.766/233/2016, nr. 1.930/324/2015, nr. 14.018/233/2015, nr. 13.921/231/2015*, nr. 17.646/233/2016, nr. 9.436/233/2015, nr. 23.062/233/2015*, nr. 4.907/324/2015*, nr. 17.989/233/2015, nr. 12.063/233/2017, nr. 20.255/196/2016 și nr. 9.904/233/2016, Curtea de Apel Galați - Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), precum și a prevederilor [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#) privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a [Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [dosarele Curții Constituționale nr. 1.944D/2018, nr. 2.087D/2018, nr. 2.154D/2018 - nr. 2.180D/2018, nr. 2.182D/2018, nr. 2.208D/2018, nr. 2.210D/2018 - nr. 2.213D/2018, nr. 2.215D/2018 - nr. 2.221D/2018, nr. 2.231D/2018 - nr. 2.240D/2018, nr. 2.263D/2018 - nr. 2.265D/2018 și nr. 2.334D/2018-2.339D/2018, nr. 2.342D/2018 și nr. 2.343D/2018], a prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), precum și a prevederilor [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#) privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a [Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor [art. 457 din Codul de procedură civilă](#) [Dosarul nr. 2.214D/2018], a prevederilor [art. 27](#), [art. 135 alin. \(2\)](#) și [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#), precum și a prevederilor [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [Dosarul nr. 2.181D/2018 și nr. 2.340D/2018], a prevederilor [art. 27](#) și [art. 483 alin. \(2\) din Codul de procedură civilă](#) și [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [Dosarul nr. 2.209D/2018], precum și a prevederilor [art. 27](#) și [art. 457 alin. \(1\) din Codul de procedură civilă](#) și [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [Dosarul nr. 2.341D/2018].

10. Prin Încheierea din 3 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 33.219/301/2016, Curtea de Apel Constanța - Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [Dosarul nr. 2.331D/2018].

11. Excepția a fost invocată de instanța de judecată din oficiu, de Societatea Banca Transilvania - S.A. din Cluj-Napoca, de Societatea Credit Europe Bank (Romania) - S.A. din București, de Societatea Banca Comercială Română - S.A. din București, de Societatea Raiffeisen Bank - S.A. din București, de Societatea Piraeus Bank - S.A. din București și de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam, în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva unor hotărâri pronunțate de instanțele de fond.

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), în interpretarea dată prin [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, se arată, în esență, că prin această decizie s-a stabilit că hotărârile judecătorești pronunțate în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 de lei inclusiv, în procese începute anterior publicării [Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017](#), respectiv data de 20 iulie 2017, nu sunt supuse recursului. Ulterior, prin [Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018](#), instanța de contencios constituțional a statuat că interpretarea dată de instanța supremă prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#) este neconstituțională. Or, având în vedere existența acestor două decizii contrare, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de o parte, și de Curtea Constituțională, pe de altă parte, se apreciază că singura autoritate în măsură să decidă asupra constituționalității prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), în interpretarea dată de instanța supremă, prin decizia menționată, este Curtea Constituțională, în temeiul [art. 142 alin. \(1\) din Constituție](#). Totodată, se mai susține că interpretarea dată prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#) contravine dispozițiilor [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), conducând la inaplicabilitatea [Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017](#) în cadrul litigiilor pendinte la data publicării acesteia, cu încălcarea principiilor constituționale ale

separației și echilibrului puterilor în stat, legalității, egalității în drepturi și accesului liber la justiție, precum și rolului și efectelor deciziilor Curții Constituționale. În acest sens se arată că efectul general obligatoriu al acestora este aplicabil de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, în toate litigiile în care raportul juridic guvernat de dispozițiile legii declarate neconstituțională nu este definitiv consolidat, nefiind pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă. Or, în ipoteza unui recurs declarat, dar nesoluționat înainte de data publicării deciziei de admitere a Curții Constituționale, respectiv 20 iulie 2017, raportul juridic contestat este în curs de soluționare. Pe de altă parte, se arată că textul constituțional citat nu distinge nici în funcție de tipurile de decizii pe care Curtea Constituțională le pronunță, nici în funcție de conținutul acestor decizii, ceea ce conduce la concluzia că toate deciziile instanței de contencios constituțional, în întregul lor, sunt general obligatorii.

13. Se mai susține că legiuitorul a instituit competențe specifice și diferite pentru Curtea Constituțională și Înalta Curte de Casație și Justiție, urmărindu-se eliminarea posibilității pronunțării unor hotărâri contradictorii și respectarea, deopotrivă, a deciziilor pronunțate. În speță, se pune problema distincțiilor dintre efectele juridice ale deciziilor celor două instanțe, precum și a temeiului de drept care fundamentează preeminența uneia sau alteia dintre deciziile contrare. În acest sens se mai arată că, prin pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța supremă poate analiza doar prevederi legale, fiind exclus controlul, pe această cale, a unei decizii a Curții Constituționale, autoritate publică distinctă de puterea judecătorească, reglementată printr-un titlu distinct din [Constituție](#). Cu alte cuvinte, competența diferită a celor două instanțe, stabilită de legiuitorul constituant și dezvoltată prin norme infraconstituționale, elimină riscul soluțiilor contradictorii și asigură respectarea, deopotrivă, a deciziilor pronunțate de Curtea Constituțională în exercitarea controlului de constituționalitate și de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii și în pronunțarea hotărârilor prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Invocă [Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995](#), precum și deciziile [nr. 847 din 8 iulie 2008](#), [nr. 833 din 26 mai 2009](#) sau [nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009](#). În acest mod sunt încălcate principiul separației și echilibrului puterilor în stat, precum și al efectelor obligatorii ale deciziilor Curții Constituționale.

14. Se mai susține că prevederile legale criticate, astfel cum au fost interpretate de instanța supremă, au blocat accesul la calea de atac a recursului, în funcție de valoarea pretenției deduse judecătii, punând cetățenii într-o situație diferită, fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă, ceea ce contravine principiilor constituționale ale egalității în fața legii, accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil. În acest sens se arată că, potrivit interpretării date de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), decizia Curții Constituționale se va aplica doar proceselor începute după publicarea acesteia, fiind creată, în acest mod, o diferență de tratament juridic între justițiabilii care au formulat o cerere de chemare în judecată anterior publicării deciziei, pe de o parte, și justițiabilii care au formulat o cerere de chemare în judecată ulterior acestei date, deși situația juridică este aceeași, respectiv există un proces în curs în care nu a fost pronunțată o hotărâre în apel. Se mai susține că, deși o diferență de tratament similară, bazată pe momentul introducerii cererii de chemare în judecată, va exista întotdeauna, în cazul în care apare un conflict în timp de legi procedurale (în special în cazul în care legiuitorul a optat pentru ultraactivitatea legii de procedură vechi), totuși această diferență devine nejustificată și neconstituțională în situația în care tratamentul diferențiat vizează producerea ori nu a efectelor unei dispoziții legale neconstituționale. Într-un asemenea caz este restrâns dreptul la recurs, deși o asemenea restrângere a fost constatată anterior neconstituțională, cu caracter general și obligatoriu, potrivit efectelor deciziilor Curții Constituționale. Se mai susține că instituirea unui prag valoric pentru accesul la calea de atac a recursului determină o clasificare a cererilor evaluabile în bani în cereri de o mai mică sau mai mare însemnătate, criteriu care nu are un fundament obiectiv și rațional, întrucât complexitatea unor cauze nu depinde de valoarea acestora, ci de problema de drept dedusă judecătii. În acest mod este încălcat și dreptul de acces la justiție, prin transformarea dreptului la recurs într-un drept iluzoriu.

15. De asemenea, în legătură cu invocarea încălcării principiului constituțional al egalității în drepturi, se arată că este creată o discriminare nejustificată între persoanele care au invocat excepția de neconstituționalitate a sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”, cuprinsă în [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#), și persoanele care nu au invocat această excepție, deși, în ambele cazuri, cererea de chemare în judecată a fost introdusă înainte de publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I. Se susține că această discriminare nu este fundamentată pe un criteriu obiectiv și rațional, câtă vreme complexitatea unor cauze nu depinde de invocarea sau nu a excepției de neconstituționalitate, ci de problema de drept dedusă judecătii.

16. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#), cu referire la sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”, se susține că aceste prevederi legale, în forma anterioară pronunțării [Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017](#), încalcă principiul constituțional al egalității în fața legii, fără nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

17. În concluzie, se susține că utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale prin care s-a constatat încălcarea principiilor constituționale cuprinse în [art. 16 alin. \(1\)](#) și [art. 21 alin. \(3\)](#) atrage însăși neconstituționalitatea dezlegării date chestiunii de drept, prevăzută de [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#).
18. Curtea de Apel Constanța - Secția I civilă, contrar dispozițiilor [art. 29 alin. \(4\) din Legea nr. 47/1992](#), nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.
19. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.
20. Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), precum și a prevederilor [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#) privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a [Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă](#), prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a devenit inadmisibilă, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale [nr. 454 din 4 iulie 2018](#), [nr. 874 din 18 decembrie 2018](#) și [nr. 389 din 4 iunie 2019](#).
21. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile [Constituției](#), precum și [Legea nr. 47/1992, republicată](#), reține următoarele:

22. Cu titlu prealabil examinării excepției de neconstituționalitate, în ceea ce privește cererea de renunțare la judecată, formulată de autorii excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 2.331D/2018, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, având în vedere dispozițiile [art. 55 din Legea nr. 47/1992](#), potrivit cărora „Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului (...)”. Excepția de neconstituționalitate este o excepție de ordine publică, prin invocarea ei punându-se în discuție abaterea unor reglementări legale de la dispozițiile Legii fundamentale, iar soluția asupra excepției este de interes general. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate nu rămâne la dispoziția părții care a invocat-o și nu este susceptibilă de acoperire nici pe calea renunțării exprese la soluționarea acesteia de către partea care a ridicat-o.
23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.
24. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit actelor de sesizare, îl reprezintă prevederile [art. 27 - Legea aplicabilă hotărârilor](#), ale [art. 135 alin. \(2\) - Soluționarea conflictului de competență](#), ale [art. 457 alin. \(1\) - Legalitatea căii de atac](#), [art. 483 alin. \(2\) - Obiectul și scopul recursului](#). Instanța competentă, ale [art. 521 alin. \(3\) - Conținutul și efectele hotărârii](#), precum și prevederile [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#) privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a [Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, prin raportare la [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.
25. În ceea ce privește stabilirea obiectului excepției de neconstituționalitate, Curtea reține cele statuate cu valoare de principiu în jurisprudența sa, în sensul că, în exercitarea controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional trebuie să țină cont de voința reală a părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate (a se vedea în acest sens [Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006; [Decizia nr. 297 din 27 martie 2012](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012; [Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 6 iulie 2017). De asemenea, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, determinarea obiectului excepției de neconstituționalitate este o operațiune care, pe lângă existența unor condiționări formale inerente ce incumbă în sarcina autorului acesteia, poate necesita și o apreciere obiectivă a Curții Constituționale, având în vedere finalitatea urmărită de autor prin ridicarea excepției. O atare concepție se impune tocmai datorită caracterului concret al controlului de constituționalitate exercitat pe cale de excepție ([Decizia nr. 297 din 27 martie 2012](#), precitată).
26. Prin urmare, în prezentele cauze, analizând motivarea excepțiilor de neconstituționalitate, care tinde în mod univoc la critica interpretării dispozițiilor legale ce au făcut obiectul [Deciziei nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de instanța supremă, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile [art. 27 din Codul de](#)

procedură civilă, în interpretarea dată prin [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, ale [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#) privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a [Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă](#), cu referire la sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”, precum și ale [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#). Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

- [Art. 27 din Codul de procedură civilă](#): „Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.”;
- [Art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#): „(3) Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei, iar pentru celelalte instanțe, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.”;

- [Art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#): „(2) În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la [art. 94 pct. 1 lit. a\)-i\) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată](#), în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”

27. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din [Constituție cuprinse în art. 1 alin. \(3\)](#) referitor la statul de drept, alin. (4) privind principiul separației și echilibrul puterilor în stat și alin. (5) referitor la principiul legalității, [art. 16 alin. \(1\)](#) privind egalitatea în drepturi, [art. 21 alin. \(1\), \(2\) și \(3\)](#) referitoare la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, [art. 61 - Rolul Parlamentului](#), [art. 126 alin. \(1\)-\(4\)](#) referitoare la competența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a instanțelor judecătorești, [art. 142 alin. \(1\)](#) privind rolul Curții Constituționale, [art. 146 - Atribuții](#) și [art. 147 alin. \(1\) și \(4\)](#) referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale.

28. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), în interpretarea dată prin [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea reține că, prin [Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019, a constatat că aceste prevederi legale, în interpretarea dată de instanța supremă, sunt neconstituționale.

29. Curtea a reținut că interpretarea dată prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#) prin [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#) de către instanța supremă este contrară și jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la efectele de ordin constituțional ale deciziilor sale. Prin urmare, Curtea a reținut că incidența efectelor [Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017, și în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, la momentul publicării acestora - cauze pendinte, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, este în acord cu prevederile [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), dispoziții constituționale pe care se întemeiază expresia obligativității erga omnes a interpretării și soluției pronunțate de instanța de contencios constituțional, care implică obligația constituțională a tuturor autorităților de a aplica întocmai deciziile Curții la situațiile concrete în care normele constatate neconstituționale au incidență (a se vedea și [Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016). Curtea a reținut că [art. 147 din Constituție](#) este, în privința normelor procedurale, de imediată aplicare, având caracter sancționatoriu. Astfel, în interpretarea acestui text constituțional, raportat la normele de procedură civilă, Curtea a constatat că acesta se aplică atât situațiilor pendinte, cât și celor ce se vor naște în viitor, sfera de aplicare a [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#) neputând fi condiționată de faptul că procesul civil a fost pornit anterior sau ulterior publicării [Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017](#). Curtea a mai reținut că, prin interpretarea dată normei legale criticate de către instanța supremă prin hotărârea prealabilă pronunțată, contrar celor statuate printr-o decizie a Curții Constituționale, Înalta Curte de Casație și Justiție a procedat într-un mod contrar comportamentului constituțional loial de care aceasta trebuie să dea dovadă față de jurisprudența instanței constituționale, a cărei respectare constituie una dintre valorile care caracterizează statul de drept (a se vedea [Decizia nr. 581 din 20 iulie 2016](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 737 din 22 septembrie 2016, paragraful 50). De aceea, interpretarea dată de instanța supremă textelor de lege criticate, care este în mod expres contrară paragrafului 32 al [Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017](#), referitoare la efectele deciziei de constatare a neconstituționalității, este de natură a contraveni efectelor de ordin constituțional ale deciziilor Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale, iar o înlăturare a acestor efecte, în cauzele deduse soluționării instanțelor de judecată, echivalează cu nerespectarea principiului constituțional al valorii obligatorii și opozabilității erga omnes a deciziilor Curții Constituționale, consacrată de [art. 147 alin. \(4\) din Legea fundamentală](#).

30. De asemenea, Curtea a mai reținut că, având în vedere că decizia de constatare a neconstituționalității face parte, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, din ordinea juridică normativă, realizarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unui control de constituționalitate implicit al efectelor acestei decizii, prin

raportare la alte norme constituționale incidente, în speță principiul neretroactivității legii civile, echivalează cu încălcarea competenței specifice exclusive a instanței de contencios constituțional, reglementată în [art. 146 din Legea fundamentală](#). În acest sens, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale ([Decizia nr. 838 din 27 mai 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009), în exercitarea atribuției prevăzute de [art. 126 alin. \(3\) din Constituție](#), Înalta Curte de Casație și Justiție are obligația de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, cu respectarea principiului fundamental al separației și echilibrului puterilor, consacrat de [art. 1 alin. \(4\) din Constituția României](#) și nu are competența constituțională să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituționalitate al acestora.

31. În concluzie, Curtea a reținut că, în ceea ce privește efectele constatării ca neconstituționale a unei soluții legislative cuprinse într-o normă de procedură, respectiv sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”, cuprinsă în dispozițiile [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#), nu devin incidente prevederile [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), potrivit cărora „Hotărârile rămân supuse căilor de atac (...) prevăzute de legea sub care a început procesul”, dat fiind faptul că neconstituționalitatea este o sancțiune de drept constituțional care se aplică imediat situațiilor pendinte. Astfel, nu se poate ajunge la concluzia că decizia Curții s-ar aplica numai proceselor pornite după publicarea sa, caz în care, în mod evident, hotărârea susceptibilă a fi recurată este pronunțată după publicarea deciziei. Prevederile [art. 27 din Codul de procedură civilă](#) constituie o normă de procedură de natură legală și nu pot restrânge sfera de aplicare a [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#). Acceptarea unei asemenea teze ar echivala cu prevalența unei norme legale față de una de rang constituțional și s-ar înfrânge în mod indirect efectul imediat și general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. Or, într-un stat de drept, toate autoritățile publice, atât în aplicarea, cât și în interpretarea normelor infraconstituționale, trebuie să respecte deciziile Curții Constituționale, din moment ce acestea materializează și explicitează exigențele [Constituției](#).

32. Prin aceeași decizie, paragrafele 80-87, Curtea a reținut și încălcarea prevederilor [art. 147 alin. \(4\)](#) raportat la [art. 16 alin. \(1\)](#) și [art. 21 din Constituție](#), referitoare la principiile egalității în drepturi și accesului liber la justiție. În acest sens, Curtea a reținut că negarea dreptului la exercitarea căii de atac a recursului, prin inaplicabilitatea dispozițiilor [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#), în configurația dată prin constatarea neconstituționalității sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”, pentru o anumită categorie de justițiabili, în funcție de data începerii procesului, este de natură a bloca, în funcție de valoarea pretenției deduse judecății, accesul la calea de atac a recursului, punând ab initio cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă (a se vedea paragraful 28 din [Decizia nr. 369 din 30 mai 2017](#)).

33. În prezenta cauză se mai formulează o critică de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi, dintr-o altă perspectivă, susținându-se că efectele [Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017](#) se aplică, în acord cu jurisprudența constantă a Curții în acest sens, cauzelor în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate admisă, precum și cauzelor în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la momentul publicării deciziei de admitere, altele decât cea în care a fost pronunțată decizia Curții Constituționale, soluționate definitiv prin hotărâre judecătorească, în această ipoteză decizia constituind temei al revizuirii, potrivit dispozițiilor [art. 509 alin. \(1\) pct. 11 din Codul de procedură civilă](#). Astfel, se susține că decizia de admitere nu este aplicabilă într-o cauză în care nu a fost invocată excepția de neconstituționalitate admisă. Curtea reține că nu se poate pronunța asupra acestor susțineri, din moment ce critica vizează însăși contestarea efectelor [Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017](#), astfel cum au fost reținute în paragraful 32, nefiind evidențiate motive intrinseci de neconstituționalitate a unei norme legale, critica de neconstituționalitate fiind, din acest punct de vedere, inadmisibilă.

34. În concluzie, în prezenta cauză, față de data invocării prezentelor excepții de neconstituționalitate, care este anterioară pronunțării și publicării [Deciziei nr. 874 din 18 decembrie 2018](#), și având în vedere soluția de admitere pronunțată de Curtea Constituțională prin această decizie, excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), în interpretarea dată prin [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă, în temeiul [art. 29 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

35. Sub acest aspect, Curtea mai reține faptul că, de principiu, chiar dacă, în temeiul [art. 29 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire conform [art. 509 alin. \(1\) pct. 11 din Codul de procedură civilă](#), după caz (a se vedea, de exemplu, [Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, [Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32, sau [Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

36. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”, cuprinsă în [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#), Curtea reține că aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul [art. 29 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), potrivit căruia nu pot

face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, dat fiind faptul că prin [Decizia nr. 369 din 30 mai 2017](#), anterior citată, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, iar actele de sesizare sunt ulterioare publicării.

37. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#), în motivarea acesteia se susține, în esență, că utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile, în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale, atrage însăși neconstituționalitatea dezlegării date chestiunii de drept, prevăzută de [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#).

38. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că acestea nu reprezintă veritabile motive de neconstituționalitate, pe de o parte, dat fiind faptul că este invocată în mod generic contradicția textelor de lege criticate cu prevederile constituționale. Curtea nu se poate substitui autoarei excepției în indicarea motivelor de neconstituționalitate, în temeiul [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), controlul pe calea excepției de neconstituționalitate a normelor legale fiind posibil doar la sesizare, iar nu din oficiu. Pe de altă parte, motivele de neconstituționalitate ce privesc prevederile [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), în interpretarea dată prin hotărârea prealabilă a instanței supreme, sunt invocate în legătură indisolubilă cu situația concretă a contrarietății dintre hotărârea prealabilă în cauză și [Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017](#) și nu pot fi translatate în legătură cu prevederile [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#), care reglementează, cu caracter general, obligativitatea pentru instanțele judecătorești a dezlegării date chestiunilor de drept prin hotărârile prealabile pronunțate de instanța supremă. Mai mult, textul de lege criticat prevede în mod expres, în alin. (4), că decizia pronunțată în cadrul procedurii hotărârii prealabile își încetează obligativitatea la data constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.

39. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale atrage însăși neconstituționalitatea dezlegării date chestiunii de drept, prevăzută de [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#), Curtea reține că aceasta se referă, în realitate, tot la dispoziția legală interpretată prin hotărârea prealabilă, respectiv la prevederile [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), astfel cum au fost interpretate prin [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de instanța supremă, astfel că nu poate fi reținută ca o critică distinctă, în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#).

40. Astfel, excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#) urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, fiind contrară [art. 10 alin. \(2\) din Legea nr. 47/1992](#) (a se vedea în acest sens [Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009, sau [Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011).

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și al [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), republicată, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 27 din Codul de procedură civilă](#), în interpretarea dată prin [Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Curtea de Apel Galați - Secția I civilă, din oficiu, în dosarele nr. 473/173/2015, nr. 1.864/316/2016, nr. 2.287/173/2016, nr. 16.712/233/2016*, nr. 4.266/231/2014*, nr. 19.546/233/2015, nr. 61/316/2017, nr. 108.951/299/2015*, nr. 6.516/233/2015*, nr. 15.380/233/2016, nr. 9.398/233/2014*, nr. 2.747/196/2016*, nr. 444/316/2014*, nr. 8.284/231/2015, nr. 14.038/231/2014*, nr. 6.156/233/2017, nr. 8.387/196/2016, nr. 21.035/233/2015, nr. 14.032/196/2015, nr. 17.756/233/2016, nr. 5.027/196/2016***, nr. 3.741/233/2017, nr. 8.853/231/2016*, nr. 5.419/196/2015*, nr. 12.901/196/2016*, nr. 1.781/233/2016, nr. 10.745/231/2015*, nr. 19.033/233/2016*, nr. 6.584/233/2016, nr. 20.997/233/2014*, nr. 22.337/233/2016, nr. 966/196/2017, nr. 5.859/231/2015, nr. 1.693/233/2017, nr. 6.562/231/2016, nr. 2.328/196/2015, nr. 15.780/233/2013, nr. 2.092/324/2016, nr. 2.418/233/2016, nr. 14.517/233/2016, nr. 3.656/196/2017*, nr. 5.345/233/2016*, nr. 600/838/2014**, nr. 1.309/113/2016*, nr. 11.605/233/2017, nr. 15.570/231/2014*, nr. 13.907/233/2016, nr. 6.151/196/2016*, nr. 14.050/233/2016, nr. 15.377/233/2016, nr. 13.741/233/2017, nr. 4.722/231/2015, nr. 24.596/233/2014**, nr. 151/233/2016, nr. 10.225/233/2016, nr. 20.010/196/2016, nr. 1.766/233/2016, nr. 1.930/324/2015, nr. 14.018/233/2015, nr. 13.921/231/2015*, nr. 17.646/233/2016, nr. 9.436/233/2015, nr. 23.062/233/2015*, nr. 4.907/324/2015*, nr. 17.989/233/2015, nr. 12.063/233/2017, nr. 20.255/196/2016 și nr. 9.904/233/2016, de Societatea Banca Transilvania - S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 19.546/233/2015 al Curții de Apel Galați - Secția I civilă, de Societatea Credit Europe Bank Romania - S.A. din București în Dosarul nr. 9.398/233/2014* al Curții de Apel Galați - Secția I civilă, de Societatea Raiffeisen Bank - S.A. din București în dosarele nr. 8.284/231/2015, nr. 8.387/196/2016, nr. 5.419/196/2015*, nr. 966/196/2017 și nr. 17.989/233/2015 ale Curții de Apel Galați - Secția I civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam, Olanda, în dosarele nr. 12.063/233/2017 și nr. 11.605/233/2017

ale Curții de Apel Galați - Secția I civilă și de Societatea Piraeus Bank - S.A. din București în Dosarul nr. 5.859/231/2015 al Curții de Apel Galați - Secția I civilă, precum și de Georgeta Ene și Nicolae Ene în Dosarul nr. 33.219/301/2016 al Curții de Apel Constanța - Secția I civilă.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. XVIII alin. \(2\) din Legea nr. 2/2013](#) privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a [Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă](#), cu referire la sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#), excepții ridicate de Curtea de Apel Galați - Secția I civilă, din oficiu, în dosarele nr. 473/173/2015, nr. 1.864/316/2016, nr. 2.287/173/2016, nr. 16.712/233/2016*, nr. 4.266/231/2014*, nr. 19.546/233/2015, nr. 61/316/2017, nr. 108.951/299/2015*, nr. 6.516/233/2015*, nr. 15.380/233/2016, nr. 9.398/233/2014*, nr. 2.747/196/2016*, nr. 444/316/2014*, nr. 8.284/231/2015, nr. 14.038/231/2014*, nr. 6.156/233/2017, nr. 8.387/196/2016, nr. 21.035/233/2015, nr. 14.032/196/2015, nr. 17.756/233/2016, nr. 5.027/196/2016***, nr. 3.741/233/2017, nr. 8.853/231/2016*, nr. 5.419/196/2015*, nr. 12.901/196/2016*, nr. 1.781/233/2016, nr. 10.745/231/2015*, nr. 19.033/233/2016*, nr. 6.584/233/2016, nr. 20.997/233/2014*, nr. 22.337/233/2016, nr. 966/196/2017, nr. 5.859/231/2015, nr. 1.693/233/2017, nr. 6.562/231/2016, nr. 2.328/196/2015, nr. 15.780/233/2013, nr. 2.092/324/2016, nr. 2.418/233/2016, nr. 14.517/233/2016, nr. 3.656/196/2017*, nr. 5.345/233/2016*, nr. 600/838/2014**, nr. 1.309/113/2016*, nr. 11.605/233/2017, nr. 15.570/231/2014*, nr. 13.907/233/2016, nr. 6.151/196/2016*, nr. 14.050/233/2016, nr. 15.377/233/2016, nr. 13.741/233/2017, nr. 4.722/231/2015, nr. 24.596/233/2014**, nr. 151/233/2016, nr. 10.225/233/2016, nr. 20.010/196/2016, nr. 1.766/233/2016, nr. 1.930/324/2015, nr. 14.018/233/2015, nr. 13.921/231/2015*, nr. 17.646/233/2016, nr. 9.436/233/2015, nr. 23.062/233/2015*, nr. 4.907/324/2015*, nr. 17.989/233/2015, nr. 12.063/233/2017, nr. 20.255/196/2016 și nr. 9.904/233/2016, de Societatea Banca Comercială Română - S.A. din București în Dosarul nr. 2.747/196/2016* al Curții de Apel Galați - Secția I civilă, de Societatea Raiffeisen Bank - S.A. din București în dosarele nr. 8.284/231/2015, nr. 8.387/196/2016, nr. 5.419/196/2015*, nr. 966/196/2017 și nr. 17.989/233/2015 ale Curții de Apel Galați - Secția I civilă, precum și de Societatea Piraeus Bank - S.A. din București în Dosarul nr. 5.859/231/2015 al Curții de Apel Galați - Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați - Secția I civilă și Curții de Apel Constanța - Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,

Irina Loredana Gulie
